

gede Skattebyrde bliver i alt 11,500 Kr. Hans Hartkornslettelse bliver 16,000 Kr. — med andre Ord, han faar en aarlig Skattelettelse af 4,500 Kr. Men dertil kommer saa, at han vil faa nogen Lettelse i sin Formue- og Lejlighedskat, idet Indtægtskatten, i hvert Fald her i Kjøbenhavn, nedsættes fra 3 til 2 pCt., hvad der vil give ham en yderligere Lettelse. Dertil kommer endelig det fjerde Lovforslag, Tiendeloven, der vil give ham en Tiendellettelse, der er saa meget gunstigere, end han har nogen Ret til at vente. Det forekommer mig altsaa, at denne den største Godsejer i Landet saa langt fra vil faa en forøget Skattebyrde af 4—5000 Kr., at han i hvert Fald vil faa en Skattelettelse, som er mindst saa stor som den forøgede Skattebyrde, det ærede Medlem for Odense paaregnede. Det er mig umuligt at komme til noget andet Resultat.

Da jeg nu har Ordet, kunde jeg ønske at sige til den ærede Ordfører, at han jo altsaa ikke kunde bestride, at der i alt Fald i enkelte Tilfælde vil blive en lille Forøgelse i Skatten for en kjøbenhavnsk Arbejder. Den ærede Odfører mente, at 10 Øre var en billig Pris at blive en god Agrar for. Jeg skal indrømme, at Prisen er billig, men jeg kunde ønske, at den var endnu billigere. 10 Øre er det samme, som en Husmand kan blive Agrar for, men det fremgik af en Diskussion i Sommer, at der var en stor Mængde Agrarer, ja, de allerfleste, som slet ikke betalte Kontingent. De blev altsaa. Agrarer for ingen Ting, og saa synes jeg, at det er lidt haardt, at vi her i Kjøbenhavn i visse Tilfælde skulle give 10 Øre for det.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Da der ikke fremkommer Forslag om Udvalgs Nedsættelse, gaar Sagen umiddelbart til anden Behandling.

Da vi nu ere komne til Ende med den første Sag paa Dagsordenen, vil jeg ikke sætte de følgende Sager under Forhandling men opsætte dem til næste Uge i det Haab, at det maa lykkes at tilendebringe Forhandlingen om dem i Ugens to første Dage, saaledes at de følgende 4 Dage, som mange Medlemmer have ønsket, kunne blive Fridage.

□

Uden for Dagsordenen skal jeg give Ordet til Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds til Forelæggelse af det af ham anmeldte Lovforslag om Indførelse af Menighedsraad.

Forslagsstilleren (J. C. Christensen): Grundlovens § 75 lyder jo i al sin Korthed saaledes: "*Folkekirkenes Forfatning ordnes ved Lov.*" Der staar ikke i nævnte Grundlovsparagraf, at der skal gives Folkekirken en Forfatning ved Lov, men at Folkekirkenes Forfatning ordnes ved Lov. Dermed er jo sagt, at Folkekirken havde en Forfatning, der skulde ordnes. Der er ogsaa dermed sagt, at denne Forfatning ikke var i Orden, og det er ogsaa rigtigt, thi da man indførte Grundloven, bragtes Folkekirkenes Forfatning i Uorden. Det, man havde forud for Grundloven, var en Forfatning, som var ordnet ved territoriale Grænser, og hvor Kongen fuldt ud var den øverste Biskop. Jeg kan maaske bedst belyse, hvilken Uorden der kom ind i denne Forfatning ved Grundloven og ved den fri Religionsøvelse, der blev given ved Grundloven, naar jeg med Formandens Tilladelse oplæser en lille Smule af Kongeloven. Thi Kongeloven, dens §§ 1 og 2, vise, allertydligst og bedst, hvorledes Folkekirkenes Forfatning var forud for Grundloven af 1849.

Der staar i Kongelovens §§ 1 og 2:

1.

„Den beste Begyndelse til Alting, er at begynde med Gud. Det første derfor, som Vi for Alting ville udi den *Konge-Lov* alvorligen have befalet, er, at Vores Efterkommere, Børn og Børne-Børn i Tusinde Led, paa Færne og Mørne, Eenevolds Arvekonger over Danmark og Norge, ære, tiene og dyrke den eene rette og sande *Gud*, paa den Maade og Maneer, som han sig i sit hellige og sande Ord aabenbaret haver, og Vores Christelige Troe og Bekjendelse klarligen derom formelder, efter den Form og Maade, som den reen og uforfalsket er bleven foresat og fremstillet udi den Augsburgiske Confession Aar Et Tusende Fem Hundrede og Tredive, og ved samme reene og uforfalskede Christelige Troe holde Landsens Indbyggere, og den veldeligen haandthæve og beskierme i disse Lande og Riger mod alle Kiættere, Sværmere og Guds Bespottere.

2.

Danmarckes og Norgis Eenevolds Arve-Konge skal være herefter, og af alle Undersaatterne holdis og agtis for det Yp-